

.../...

Sa jonge dochters, 'k en kan niet zwijgen
Over al uwe zotte dracht
't Is om de jongmans in 't net te krijgen
Dat gij dat alles hebt uitgedacht
Maar meteen vindt gij U wel bedrogen
Want de jongman die heeft het wel belet
En dan is al uw geluk vervlogen | 2 x
Voilà koket ! |

Een liedje van rond de jaren 1880, in pure kabaretstijl.
Tamelijk goed gekend geweest in onze gewesten, want ik
vond de tekst terug in schrijfboekjes van Oostende tot
Nieuwpoort.

*****

De betoverde kreefteput of de laatste tover-
heks van Oostende

Er was eens in het begin van de eeuw in Oostende een vrouw die doorging voor een toverheks, niemand wist waar ze woonde en niemand wist haar juiste naam. Steeds was ze in het zwart gekleed en had een bleke pangel aan den arm. De straatjongens noemden haar "Madame Bleke Pot", omdat haar pangel erg versleten was. Ze zegde nooit veel, maar als ze kwaad was babbelde ze in haar eigen, en van dat hadden de mensen schrik, omdat ze dachten dat ze een noodlot over hen zou werpen. Op zekeren dag kwam ze in de Oesterput in de Langestraat 91 vragen om wat afval van kreeftenpoten te hebben. Op bepaalde momenten kookte men kreeften die niet lang meer gingen leven en er bleven altijd nog wat nijpers of poten in de grote ketel. Mijn Vader zegde aan de meestergast om haar wat afval te geven. Ze dankte mijn Vader, en ze zegde daarbij : "Als U de kreefteput zult uitspoelen (wat alle maanden gedaan werd) zult U altijd U beloning krijgen. En inderdaad van toen af, als de kreefteput geledigd werd, war er altijd paling in te vinden. En nochtans kwam het zeewater met een grote zuigpomp rechtstreeks uit zee. Als het hoogwater was pompte men langs een grote ijzeren buis doorheen de dijk het zeewater in de put, dit zowel voor de oesters of voor de kreeften. In de oesterput was er maar 30 cm. water terwijl er in de kreefteput altijd 1m80 in een bak van 15m op 10 m. water stond. En niemand heeft ooit geweten hoe die palingen daar terecht kwamen. Dokter Verhaeghe is zelfs persoonlijk komen zien. Mijn Vader was met hem bevriend en had hem dat verteld, doch hij verstond er zich ook niet aan.

En dat is echt gebeurd.

Fernand Mestdagh.